

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátu složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Karla Černína, Ph.D., a JUDr. Ing. Venduly Sochorové ve věci

žalobce: **Mendelova univerzita v Brně**
sídlem Zemědělská 1, Brno

proti
žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
sídlem Žerotínovo náměstí 3, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 11. 2021, čj. JMK 162433/2021

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobce jako vlastník honebních pozemků „Hády“ podal k Městskému úřadu Šlapanice (dále též „městský úřad“) souhrnnou žádost o snížení početních stavů, povolení lovu mimo dobu lovu a povolení výjimek ze zakázaných způsobů lovu u vybraných druhů zvěře – zajíci a srnčí zvěř. Městský úřad mu vyhověl v části týkající se lovu zajíců, zamítl

však jeho žádost o lov srnčí zvěře rozhodnutím ze dne 20. 9. 2021, čj. SLP-OŽP/72456-21/SML (dále též „rozhodnutí o lovu“).

2. Odvolání žalobce proti citovanému rozhodnutí zamítl žalovaný rozhodnutím označeným v záhlaví (dále též „odvolací rozhodnutí“ nebo „napadené rozhodnutí“). Proti němu brojí žalobce u Krajského soudu v Brně žalobou podanou dne 14. 1. 2022.

II. Argumentace žalobce

3. Žalobce navrhuje napadené rozhodnutí zrušit, neboť je nesprávné a nezákonné. Primárním účelem žalobcovy žádosti bylo rychlejší a efektivnější obnova lesních porostů, která není možná s ohledem na početní stav spárkaté zvěře. Povolení výjimky je v souladu s potřebami vlastníka lesa. Podle § 39 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, se k povolení výjimek zkoumá zájem vlastníka. Žalobce jej v tomto řízení nepochybně prokázal, jelikož lesní porosty v honitbě jsou z důvodu dlouhodobě nepříznivých klimatických podmínek v mimořádně kritickém stavu. Obnova porostů je náročná nejen z biologického hlediska, ale právě kvůli stavu spárkaté zvěře. Žalobce se snažil situaci řešit řadou organizačních opatření: zavedení zástřelného, finanční bonusy za určitý počet ulovených kusů, rozšíření povolenky k lovu nebo i možnost bezpoplatkového lovu trofejové zvěře v případě ulovení určitého počtu zvěře holé. Ani to nevedlo ke kýženému zlepšení (zpráva Ústavu pro hospodářskou úpravu lesů). Běžné způsoby lovu nejsou efektivní, neboť honitba je celoročně užívána k rekreaci, čímž se mění chování zvěře a ztěžuje se možnost regulace početních stavů, jakož i výkon práva myslivosti.
4. Přitom podle metodického pokynu Ministerstva zemědělství ze dne 20. 9. 2019, čj. 48699/2019-MZE-16233 má správní orgán za účelem obnovy lesních porostů využívat možnosti v § 39 zákona o myslivosti, zejména má povolit vlastníkovu honitbu výjimku, jestliže o ni vlastník žádá.
5. Městský úřad dále podmínil udělení výjimky splněním plánu lovu, ačkoliv taková podmínka ze zákona vůbec nevyplývá. Na tom správní orgány bazírovaly, aniž by posoudily jedinou podmínkou pro povolení výjimky – zájem vlastníka honitby. Žalobce v žádosti a odvolání podrobně vysvětlil, proč o výjimku žádá. Správní orgány však jeho důvody přešly a zaměřily se na to, zda splnil plán lovu, nebo ne.
6. Žalobce též namítá procesní pochybení, neboť neměl možnost vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. Městský úřad žalobce nevyzval k vyjádření se k podkladům, totéž se opakovalo v odvolacím řízení. Podle § 36 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, má na vyjádření účastník řízení právo.

III. Argumentace žalovaného

7. Žalovaný navrhuje podanou žalobu zamítnout a argumentuje ke každému žalobnímu bodu. Na svém procesním stanovisku setrval po celou dobu řízení před soudem.

IV. Posouzení věci krajským soudem

8. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání za podmínek § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“). Žalobce sice navrhoval v žalobě určité důkazy nad rámec obsahu správního spisu, samotný návrh na provedení důkazů před správním soudem podle § 71 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nelze sám o sobě považovat za nesouhlas s rozhodnutím bez jednání ve smyslu § 51 odst. 1 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu

Nejvyššího správního soudu ze dne 16. 2. 2016, čj. 7 As 93/2014 - 48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Výzvu soudu ze dne 13. 5. 2022, aby se vyjádřil k možnosti rozhodnout věc bez jednání, ponechal žalobce úplně bez reakce a žádnou jasnou vůli ohledně jednání neprojevil (tím se nynější věc liší od situace řešené v rozsudku ze dne 7. 4. 2022, čj. 10 Afs 176/2020 - 58).

9. Žalobce předložil soudu čtyři důkazy, které mají vypovídat o opatřeních učiněných k zefektivnění lovu: (i) dopis žadatelům ze dne 23. 2. 2021, (ii) dopis držitelům povolenek k lovu ze dne 10. 2. 2021, (iii) pokyn ředitele SLP Křtiny 2/2020, a (iv) zástřelné za kalendářní rok 2021. Tyto důkazy soud neprováděl s ohledem na to, že je žalobce měl předložit už ve správním řízení. Podle § 75 odst. 1 s. ř. s. je krajský soud vázán skutkovým a právním stavem, z něž vycházel správní orgán v napadeném rozhodnutí. Jak k tomu podotýká odborný komentář (KÜHN, Zdeněk, Tomáš KOCOUREK aj. Soudní řád správní: Komentář [Systém ASPI]. Wolters Kluwer [cit. 2023-4-17]. ASPI_ID KO150_2002CZ. Dostupné v Systému ASPI. ISSN: 2336-517X.): „Soud nepokračuje ve správním řízení v třetí instanci, nýbrž jen kontroluje, zda je rozhodnutí správního orgánu v souladu s právem a zda správní orgán v souladu s právními předpisy správně zjistil skutkové okolnosti relevantní pro rozhodnutí.“ Řízení podle § 39 zákona o myslivosti inicioval žalobce svou žádostí, proto v něm platí zásada koncentrace. V řízeních o žádosti je zásada koncentrace zcela na místě (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 11. 2009, čj. 2 As 17/2009 - 60) a žalobce neuvedl žádné důvody, proč tyto důkazy nepředložil už ve správním řízení (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 1. 2017, čj. 10 Azs 206/2016 - 48).
10. Ze stejného důvodu neprováděl soud dokazování vyhodnocením kontrolních a srovnávacích ploch v honitbách v roce 2021. Ačkoliv jde o důkaz, který vznikl 11. 1. 2022, tedy až po vydání obou rozhodnutí, podléhá též zásadě koncentrace. Žalobce svou žádost odůvodňoval stavem dřevin v honitbě a jistě k tomu mohl předložit (případně vypracovat) příslušný důkaz. Evidentně musel mít v dispozici informace, z nichž si závěr o stavu honitby udělal. To, že tato konkrétní listina vznikla až po napadeném rozhodnutí, není podle krajského soudu relevantní. V žádném případě nejde o jediný důkaz, kterým bylo možné prokázat stav dřevin v honitbě. Nad rámec uvedeného považuje soud za důležité, že správní orgány tyto obecné úvahy žalobce o špatném stavu honitby nezpochybňovaly.
11. Zásadě koncentrace podléhají i žalobcovy důkazní návrhy z repliky: (i) rozhodnutí o uznání honitby z roku 1993, (ii) rozhodnutí o změně honitby z roku 2003 a (iii) skladba honebních pozemků Hády. Navíc chtěl žalobce těmito důkazy prokazovat skutečnosti, které nikdo nerozporoval (vznik honitby, její hranice a skladba).
12. Žalobce ještě předložil metodický pokyn Ministerstva zemědělství čj. 48699/2019-MZE-16233, který je však součástí správního spisu a jímž ostatně ve správním řízení žalobce argumentoval.
13. Žaloba **není důvodná**.

Skutková zjištění

14. Soud nejprve stručně nastíní skutkový stav, jak vyplynul z napadeného rozhodnutí a ze správního spisu, a to jen v rozsahu potřebném pro následné právní posouzení věci.
15. V žádosti ze dne 26. 8. 2021 žalobce požadoval po městském úřadu několik povolení, mezi které patřilo i nyní řešené snížení početních stavů srnčí zvěře o 10 % a o povolení lovit

srnčí zvěř v noci (s pomocí zdrojů umělého osvětlení) a o povolení lovit srnčí zvěř na společných lovech. Svou žádost odůvodnil několika argumenty.

16. Za prvé zmínil špatný stav lesních porostů, které jsou zasaženy velkoplošným rozpadem a probíhá jejich intenzivní obnova. Kvůli dlouhodobě nepříznivým klimatickým podmínkám (opakované sucho a teplo, srážkový deficit apod.) dochází k plošnému rozpadu porostů a vzniku holin, přičemž zvýšený počet spárkaté býložravé zvěře tuto obnovu limituje. Snížení početnosti zvěře umožní rychlejší přirozenou obnovu.
17. Za druhé je prostor honitby Hády turisticky velmi vytížený a je celoročně intenzivně využíván k rekreaci. Sousedí s Brnem a podstatná část honebních pozemků je dostupná městskou hromadnou dopravou. Proto jsou mnohé prostory přes denní dobu nevhodné k bezpečnému lovu, změnilo se chování zvěře a noční lov je pro žalobce zásadní alternativou.
18. Správní spis obsahuje listinu označenou jako „výkaz mysl 1-01“, obsahující soupis srnčí zvěře za rok 2020 v oboře Hády. Z něj vyplývá, že u srnce obecného by se měl počet této zvěře pohybovat mezi 85 ks (normovaný stav) a 22 ks (minimální stav). V roce 2020 měl žalobce v plánu ulovit celkem 35 kusů srnčí zvěře tak, aby byl výsledný stav zvěře 65 ks. Přitom jich ulovil 25 (10 srnců, 7 srn a 8 srnčat). Součástí spisu je kromě žalobcovy žádosti ještě „Pravidelné měsíční hlášení o lovu a úhynu zvěře v roce 2021“ ze dne 5. 9. 2021, v němž žalobce sděluje městskému úřadu stav zvěře v honitbě Hády. Vyplývá z něj, že žalobce za období od 1. 4. 2021 do srpna 2021 ulovil celkem 9 srnců (trofejní zvěře), žádnou srnu a žádné srnče. Přitom podle žalobcova plánu mysliveckého hospodaření na rok 2021 vyplývá, že cílový stav zvěře i v roce 2021 měl být 65 ks. Ono 10 % snížení, které žalobce požadoval, se mělo vztahovat k cílovému stavu zvěře 65 ks, čímž by žalobce dosáhl snížení cílového stavu na 58 ks a mohl by jich ulovit o sedm více oproti plánu.

Právní úprava

19. Podle § 39 zákona č. 449/2001 Sb., o myslivosti, platí, že *„vyžaduje-li zájem vlastníka, popřípadě nájemce honebních pozemků nebo zájem zemědělské nebo lesní výroby, ochrany přírody anebo zájem mysliveckého hospodaření, aby počet některého druhu zvěře byl snížen, orgán státní správy myslivosti povolí, popřípadě uloží uživateli honitby příslušnou úpravu stavu zvěře.“*
20. Zákon o myslivosti zakazuje některé způsoby lovu. Konkrétně v § 45 odst. 1 písm. m) zakazuje *„lovit zvěř kromě prasat divokých a lišek obecných za noci, tj. hodinu po západu slunce až do hodiny před východem slunce; lovit prase divoké a lišku obecnou v noci bez použití vhodné pozorovací a střelecké optiky“*. V tomtéž ustanovení v písm. u) zakazuje *„lovit na společném lovu zvěř spárkatou kromě laní a kolouchů jelena evropského a jelena siky, muflonek a muflončat, selete a lončáka prasete divokého; tento zákaz se netýká lovu v oborách“*. Podle druhého odstavce § 45 zákona o myslivosti pak *„v rozhodnutí orgánu státní správy myslivosti o povolení, popřípadě uložení úpravy stavu zvěře v honitbě nebo o zrušení chovu určitého druhu zvěře může být uvedeno, že při této úpravě stavu zvěře neplatí některé zakázané způsoby lovu uvedené v odstavci 1 písm. g), jde-li o lov v noci, a dále v odstavci 1 písm. m), t) a u).“*
21. Z metodického pokynu Ministerstva zemědělství ze dne 20. 9. 2019, čj. 48699/2019-MZE-16233 ke snížení početních stavů spárkaté zvěře, vyplývá doporučení, že uživatel honitby má upřednostnit lov samičí zvěře a samčí zvěře do dvou let věku, jelikož lov dospělé samčí

(trofejové) zvěře nevede ke snížení početního stavu zvěře v honitbě, a naopak narušuje již i tak nevhodný poměr pohlaví ve prospěch samic.

22. Dle vyhlášky č. 323/2019 Sb., která mění vyhlášku č. 245/2002 Sb., o době lovu jednotlivých druhů zvěře, platí, že v období od 1. 1. 2020 do 31. 3. 2025 se povoluje celoroční lov srnce obecného do dvou let věku.

Právní posouzení

23. Předmětem řízení je žalobcová žádost o snížení stavů srnčí zvěře o 10 % (podle § 39 zákona o myslivosti) a současně s tím uplatněná žádost o povolení nočního lovu této zvěře a lovu na společných lovech [§ 45 odst. 1 písm. m) a u) téhož zákona].
24. Z výše uvedených ustanovení vyplývá následující zákonem předvídaný postup. Esenciální podmínkou je, že v souladu s § 39 zákona o myslivosti tu musí být *zájem vlastníka na snížení některého druhu zvěře*. V této fázi je irelevantní, jaké konkrétní kroky bude vlastník honitby realizovat k dosažení požadovaného stavu. Zatím se zkoumá jen to, zda tu vůbec je důvod k úpravě stavu zvěře. V kroku druhém (ale v téže žádosti) pak může vlastník honitby současně požádat, aby mu správní orgán podle § 45 odst. 2 zákona o myslivosti povolil některý ze zakázaných způsobů lovu, například noční lov. Povolení zakázaného způsobu lovu je navázáno (v tomto případě) na rozhodnutí o úpravě stavu zvěře. Pokud správní orgán nevyhoví žalobci už v žádosti podle § 39 zákona o myslivosti, je tím předurčen k neúspěchu i současně uplatněný požadavek na noční lov či jiný zakázaný způsob lovu.
25. Krajský soud se zaměřil na to, zda žalobce prokázal zájem vlastníka na snížení některého druhu zvěře. Za žalobcův hlavní argument považuje soud tvrzení, že počet zvěře narušuje přirozenou a efektivní obnovu dřevin v honitbě. Situace, kdy zvěř narušuje rovnováhu v honitbě a brání rozvoji a obnově poškozených porostů, je podle krajského soudu modelovým příkladem zájmu vlastníka honitby na tom, aby se počet zvěře snížil. V žalobcově případě však soud není přesvědčen, že k tomu došlo. Žalobce se v žádosti neopřel o žádné důkazy, kterými by svá tvrzení doložil. Používal poměrně obecné formulace o porostech zasažených rozpadem, nepříznivé klimatické podmínky a vytváření rozsáhlých holin. Nic z toho však žalobce neprokázal, byť jde o řízení o jeho žádosti a prokazování zájmu vlastníka honitby je jen na něm.
26. Pokud žalobce argumentuje vysokým stavem zvěře, jistě je na místě vyhodnotit stav současný, o jehož snížení žalobce usiluje. Z důkazů ve správním spise vyplývají tyto skutečnosti. Za první žalobce v roce 2020 nedodržel svůj plán lovu a namísto 35 ks srnčí zvěře ulovil 25 ks (k tomu ještě 7 ks uhynulo). Za druhé pak v roce 2021 (za pět měsíců) neulovil žalobce žádné srny a srnčata, jen devět srnců (trofejová zvěř). Za třetí se v žalobcových plánech mysliveckého hospodaření za roky 2020 a 2021 nezměnil počet cílového stavu zvěře, kterého chce na konci plánovaného období žalobce dosáhnout (65 ks), ačkoliv tento stav si určuje žalobce sám bez potřeby schválení jiným subjektem jakožto držitel i uživatel honitby v jedné osobě (srov. § 36 odst. 3 zákona o myslivosti).
27. Žalobcovu dosavadní snahu o snížení počtu zvěře lze shrnout následovně. Žalobce neplní plán lovu. V roce 2021 ulovil devět srnců, kteří jsou trofejní zvěř, zatímco samičí zvěř a samčí zvěř do dvou let věku neulovil ani jednu. Přitom právě samice a zvěř do dvou let věku má největší vliv na snížení početního stavu zvěře v honitbě. Při tvorbě plánu lovu na rok 2021 žalobce nepřistoupil ke snížení cílového počtu zvěře, ale zůstal na čísle

z předchozího roku. V té souvislosti je nutno odmítnout žalobcovu námitku, že mu správní orgán nevyhověl jen kvůli neplnění plánu lovu. Městský úřad jej využil ve své argumentaci jako podpůrný argument. Proti tomu nelze nic namítat, neboť při rozhodování o žádosti podle § 39 zákona o myslivosti musí městský úřad zkoumat, jaký je dosavadní stanovený počet zvěře a zda je pro potřeby (zájem) vlastníka vyhovující. Plán lovu je jeden z důkazů, který vypovídá o žalobcově aktivitě v honitbě. A může mnohé vypovědět i o tom, jak žalobce s vysokým počtem zvěře, který chce snížit, bojuje.

28. Žalobce tvrdí, že chtěl stav zvěře snížit opatřeními typu zavedení zástřelného, finančními bonusy za počet ulovených kusů nebo umožnil bezpoplatkový lov trofejové zvěře. Do stejné skupiny námitek patří i to, že se žalobci nedaří lovit během dne a formou individuálního lovu, neboť se zvěř adaptovala a přes den se schovává. Proti těmto námitkám však svědčí údaje za roky 2020 a 2021, z nichž je zřetelný žalobcův akcent na trofejní zvěř, která v obou letech představuje největší část z ulovené zvěře a při jejímž lovu byl žalobce evidentně velmi úspěšný. V prvních pěti měsících 2021 pak žalobce ulovil dokonce 9 srnců (plán na celý rok byl 11). Tyto údaje zpochybňují žalobcovu argumentaci, že je lov přes den komplikovaný. Žalobce evidentně neměl problém lovit dospělé srnce, zatímco v roce 2021 žádnou srnu či srnce neulovil. Ačkoliv, jak vyplývá z napadeného rozhodnutí a metodiky Ministerstva zemědělství, právě lov srn a srnčat nejvíce působí na snižování stavu zvěře. Tuto zjevnou disproporci žalobce nijak nevysvětluje. Kromě toho nelze ignorovat údaje za rok 2020, kdy žalobce skoro splnil plán lovu. Žalobce měl možnost v plánu lovu na rok 2021 snížit předpokládaný stav srnčí zvěře, neboť se může pohybovat v hranicích 22 ks (min) – 85 ks (max). Žalobce si však vytyčil stejný počet zvěře, jako v roce 2020. Zjevně tak necítil potřebu ulovit více.
29. Krajský soud si též položil otázku, zda byla žalobcová žádost motivována nějakým neočekávaným vývojem událostí nebo skutečně zvýšeným počtem zvěře. Argumenty, které žalobce používá, však zjevně takový charakter nemají. Návštěvnost honitby Hády a její blízkost Brnu jistě není nic nového. Stejně tak tomu odpovídající chování zvěře. O obecném neuspokojivém stavu dřevin a vzniku holin v České republice se zmiňuje už metodický pokyn Ministerstva zemědělství z 20. 9. 2019, z nějž žalobce pravděpodobně ve své argumentaci čerpal. Podle krajského soudu tak žalobce neprokázal žádnou okolnost, pro kterou by bylo nutné přistoupit ke snížení zvěře v rámci povolení lovu ve zvláštních případech. Žalobce tedy neprokázal onen zájem vlastníka honitby na tom, aby se snížil stav srnčí zvěře.
30. K nočnímu a společnému lovu musí krajský soud ještě dodat, že s ohledem na neprokázání zájmu vlastníka honitby dle § 39 zákona o myslivosti nemůže žádost o povolení těchto zakázaných způsobů lovu uspět. Krajský soud rozumí pohledu žadatele, pro kterého je řízení podle § 39 zákona o myslivosti (snížení stavů zvěře) a povolení výjimky podle § 45 odst. 2 téhož zákona *de facto* jediným řízením. A dosáhnout jen povolení zakázaných způsobů lovu není možné. Je jasné, že argumentace o snížení počtu zvěře a povolení zakázaného způsobu lovu se ve společné žádosti bude prolínat. Přemnožení zvěře může způsobit nejen přirozený nárůst počtu zvěře, ale též nemožnost vlastníka či uživatele honitby snižovat její stav podle plánu v „běžném“ režimu lovu. A to například kvůli chování zvěře, která se adaptuje a v průběhu dne se schovává. V takovém případě sice účastník řízení požádá o snížení stavu zvěře, ale důvody leží primárně v nemožnosti užívat zakázané způsoby lovu. Žalobce však selhal v tom, že z jeho žádosti není jasné, z čeho konkrétně pramení jeho zájem na snížení počtu srnčí zvěře. Naopak se jeví, že

žalobci jde jen o povolení zakázaných způsobů lovu, ačkoliv při denním lovu se mu daří lovit trofejní zvěř. Pak je ale potřeba zohlednit obavy správních orgánů, že noční lov je pro spárkatou zvěř traumatizující a ztěžuje diferenciaci mezi jednotlivými druhy samec – samice – srnče. Navíc jak žalobce sám upozorňuje, honitba je turisticky velmi využívaná. Lze se tedy ptát, zda není lov v noci ještě nebezpečnější variantou.

31. Pokud jde o postup městského úřadu, který žalobce neseznámil s podklady pro vydání rozhodnutí (§ 36 odst. 3 správního řádu), jde o procesní vadu. V případě procesních pochybení je však třeba se ptát, jakým způsobem zasáhla do žalobcových práv. Řečeno slovy rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 6. 2011, čj. 2 As 60/2011 - 101: „*Důvodnost žaloby může mít za následek pouze taková vada řízení, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí.*“ Městský úřad rozhodoval o žalobcově žádosti a ve spise měl podklady *de facto* pocházející od žalobce. Správní spis obsahoval listiny o žalobcových plánech lovu a hlášení, které městskému úřadu zasílal. Šlo o listiny, se kterými byl žalobce jistě seznámen, neboť byl jejich autorem. Proto pokud by žalobce dostal šanci seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí, jen by si přečetl své vlastní listiny. O vadu řízení proto jistě šlo, ale neměla vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. V odvolacím řízení mohl žalobce požádat o nahlédnutí do spisu, nicméně zřejmě sám věděl, že spis žádné pro něj nové listiny neobsahuje (městský úřad ostatně v rozhodnutí o lovu uvedl, z jakých listin vycházel). Ani nyní neoznačuje žádné důkazy, ke kterým by se chtěl ve správním řízení vyjádřit. Kromě žalobcových podkladů pak správní spis ještě obsahuje metodický pokyn Ministerstva zemědělství čj. 48699/2019-MZE-16233, který však nelze považovat za nějaký nový důkaz. Žalobce sám v odůvodnění své žádosti uvedl, že „*platnost výše uvedených povolení žádáme v souladu s metodickými pokyny Ministerstva zemědělství 40386/2018-MZE-16233 a 48699/2019-MZE-16233 stanovit na období do 31. 3. 2024.*“ Text metodického pokynu tak byl žalobce jistě znám. K této námitce proto krajský soud uzavírá, že správní orgány sice procesně pochybily, ale při svém rozhodování vycházely jen z listin, které již žalobce znal, takže jeho práva v důsledku vady řízení nijak neutrpěla.
32. Soud na závěr shrnuje, že žalobce žádal o snížení stavu zvěře, aniž by prokázal, že na něm má skutečný zájem. V řízení před správními orgány používal obecné argumenty a důkazy pro svá tvrzení předkládal až v soudním řízení. S ohledem na zásadu koncentrace však soud neshledal důvod provést.

V. Náklady řízení

33. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s., podle něhož nestanoví-li tento zákon jinak, má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu těch nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který úspěch ve věci neměl. Žalobce před soudem neuspěl (soud žalobu zamítl jako nedůvodnou), proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému správnímu orgánu by jinak – jakožto úspěšnému účastníkovi řízení – právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, s ohledem na judikaturu Nejvyššího správního soudu mu je však nelze přiznat, neboť nepřesahují rámec jeho běžné úřední činnosti (srov. usnesení rozšířeného senátu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014 - 47, č. 3228/2015 Sb. NSS).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační

stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 26. 4. 2023

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu